

ξε με φωνήν ὀξεῖαν ἀλλὰ καθαρὰν:

— Ἐκεῖνὰ Ντεκούλ...

Οἱ ἄλλοι ἐπανέλαβον πολλὰς φορὰς τὰς αὐτὰς λέξεις ἀλλὰ δὲν ἠνόησα τὴν σημασίαν των.

Ἦμην κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐκπεπληγμένος, ἀνήσυχος, τεταραγμένος, καὶ τοιοῦτος ὅσος θὰ ἦτο ὁ ἀναγνώστης ἐπὶ θεῖσι μου εὐρισκόμενος.

Τέλος προσπαθῶν νὰ ἀπελευθερωθῶ τῶν δεσμῶν μου, ὑπῆρξα εὐτυχῆς θραύσας τὰ κορδόνια καὶ τὰ νήματα καὶ ἀποσπιάσας τοὺς σφίγγας οἱ ὅποιοι ἐκράτουν προσκεκολλημένας τὰς χεῖρας μου ἐπὶ τῆς γῆς· διότι ὑψώσας αὐτὰς ὀλίγον ἀντελήφθην τί με ἐκράτει προσκεκολλημένον καὶ αἰχμάλωτον.

Ταυτοχρόνως διὰ μιᾶς ὀρμητικῆς κινήσεως ἡ ὁποία μοῦ ἐπροξένησε μέγαν πόνον ἐξέσφιξα ὀλίγον τὰ κορδόνια, τὰ ὅποια ἐκράτουν προσκεκολλημένας τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος (κορδόνια λεπτότερα τῶν τριχῶν μου) οὕτως ὥστε εὐρέθην εἰς θέσιν νὰ κινῶ τὴν κεφαλὴν μου ὀλίγον ἐλευθέρως.

Τότε αὐτὰ τὰ ἔντομα ἀνθρώποι, ἐτραπήσαν εἰς φωνὴν καὶ ἐξέβαλον ὀξείας κραυγὰς.

Μόλις κατέπαυσεν ὁ θόρυβος οὗτος ἤκουσα ἕνα ἐξ αὐτῶν νὰ κραυγάζῃ.

— «Τολγὸ φονάκ»

Καὶ ἀμέσως ἠσθάνθην νὰ ἔχουν διαπεράσει τὴν χεῖρα μου περισσότερα τῶν ἐκατὸ βελῶν τὰ ὅποια ἐκρούπησαν ὡς νὰ ἦσαν βελόναι. Ἐγένετο κατόπιν εἰς τὴν ἀμέσφωραν μίαν συμπτυσσοκρότησιν ὡς νὰ ἔπεσαν βόμβαι τῶν ὀπῶν αἱ περισσότεραι πιστεῦσα ἔπιπτον παραβολικῶς ἐπὶ τοῦ σώματός μου, καίτοι δὲν τὰς εἶδον καὶ ἄλλαι ἐπὶ τοῦ προσώπου μου τὸ ὅποιον προσεπάθησα νὰ κλύρω με τὴν δεξιάν μου χεῖρα. Ὁταν ἡ γάλαξυ αὕτη τῶν βελῶν παρῆλθε προσεπάθησα ἀκόμη νὰ ἀποσπασθῶ ἀπὸ τὴν γῆν· ἀλλὰ τότε ἐγένετο μίαν συμπτυσσοκρότησιν ἰσχυροτέραν τῆς πρώτης καὶ μερικοὶ προσεπάθησαν νὰ με διαπεράσωσι μετὰ δόρατά των.

Ἄλλὰ εὐτυχῶς ἐφόρουν ἕνα χιτῶνα ἀδιαπέραστον ἐκ δέρματος βουβάλου.

Ἐπίστευα τότε ὅτι τὸ καλλίτερον ποῦ θὰ ἔναμνα ἦτο νὰ μείνω ἐν ἡσυχίᾳ καὶ νὰ μείνω οὕτω μέχρι τῆς νυκτός· τότε ἀπελευθερῶν τὴν ἀριστερά μου χεῖρα θὰ ἐγινόμην ἐλεύθερος καὶ ὡς πρὸς τοὺς κατοίκους ἐπίστευον τὸν ἐαυτὸν μου δυνάμεως ἵνῃς πρὸς τὰ ἰσχυρότερα στρατεύματα, τὰ ὅποια θὰ ἠδύναντο νὰ κινήσοποιήσωσι διὰ νὰ με προσβάλωσι, ἐάν ἦσαν ὅλοι τοῦ αὐτοῦ εἶδους με ἐκείνους τοὺς ὁποίους εἶδον.

Ἄλλὰ ἡ τύχη μοὶ ἐπεφύλασσε ἄλλα....

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΦΥΛΛΑΙ ΚΑΙ ΛΑΟΙ

Ἐάν τις ἐπιχειρήσῃ νὰ διαιρέσῃ τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες κατοικοῦσι τὴν γῆν θὰ εὐρεθῆ ἐνάπιον δύο κατατάξεις.

Ἡ μία σπριζέται ἀποκλειστικῶς ἐπὶ μορφολογικοῦ χαρακτῆρος (χρῶμα τοῦ δέρματος, τῶν ὀφθαλμῶν, τῶν τριχῶν, σχῆμα κρανίου, τῆς ἰνῆς, τῶν σιαγόνων κλπ.)

Ἐν πλῆθος ἀτόμων, ἵτινα ἔχουσι κοινὸν ὄνομα τῶν χαρακτηριστικῶν, τοῦτων

ἀποτελεῖ μίαν φυλήν.

Ἡ ἄλλη δὲν ἀφορᾷ πλέον φυσικοὺς χαρακτηριστῆρας, ἀλλὰ γεγονότα ἐθνικὰ, γλωσσικά, κοινωνικά. (Βαθυὸς πολιτισμῶς, τρόπος τοῦ ζῆν. Ὀρθοπεδικαὶ πεποιθήσεις, ἱστορικαὶ ἀβεβαιότητες, συμπεφέροντα καὶ τάσεις οικονομικαί, γλῶσσαι καὶ διάλεκτοι κ, λ, π.) Ἡ κατάταξις αὕτη δὲν διαφεῖ πλέον τοὺς ἀνθρώπους εἰς φυλάς, ἀλλὰ εἰς

ἔθνικὰ σύνολα, εἰς λαούς καὶ εἰς ἔθνη,

Ἐκ τῶν δύο τούτων τρόπων κατατάξεως τῶν ἀνθρώπων, ὁ δεύτερος θεωρεῖται σήμερον ἀπείρως σημαντικώτερος τοῦ πρώτου. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ἀνθρωπότητος, πράγματι ἐπαιλημμένως τόσαι διασταυρώσεις καὶ ἀναμίξεις. ὥστε, ἐξαιρουμένων εὐαριθμῶν τινῶν περιπτώσεων (Αὐστραλιανοὶ) νὰ μὴ δύνανται τις νὰ ἀνευρεθῇ πλέον φυλᾶς «καθαρᾶς». Πάντες οἱ ἄνθρωποι εἶναι μιγάδες εἰς διαφόρους βαθμοὺς.

Ἀναμφιβόλως ἡ παλαιὰ διαίρεσις εἰς φυλὰς, λευκῆν, μαύρων, κίτρινων καὶ χαλκόχρους ὑφίστανται ἀκόμην. Ἀλλὰ πόσαι διαφοραὶ, πόσαι βαθμίδες πόσαι ἀνεπαίσθητοι ποικιλίαι μεταξὺ λευκῶν, μαύρων καὶ κίτρινων! Πόσα ἑκατομμύρια ἀνθρωπίνων ὄντων δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι οὔτε λευκοὶ οὔτε μῆλροι οὔτε κίτρινοι! Καὶ ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψει ὄχι μόνον τὸ χρῶμα τῆς ἐπίδερμίδος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἐκείνους φροολογικοὺς χαρακτηῖρας (εἶδος τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, σχῆμα τοῦ κρανίου, τῶν οἰαγόνων, τῆς ῥινός, τῶν ὀφθαλμῶν κ. λ. π.) οὔτινες ἐπὶ φυλετικῶν ζητημάτων εἶναι τουλάχιστον ἐξ ἴσου σημαντικοὶ, τότε ἐνώπιον πόσων ποικιλιῶν ἤθελεν εὑρεθῆ; Ἀκόμην καὶ μεταξὺ λευκῶν καθαρᾶς φυλῆς καὶ ἐπὶ μιᾶς περιορισμένης ἐκτάσεως παρατηρήσατε ποῖαι διαφοραὶ ὑφίστανται μεταξὺ ἐνός ἐκ Breton καὶ ἐνός Νορμανδοῦ, ἐνός Λωρραينوῦ καὶ ἐνός Βάσκου. Ἐξετάσατε τὰ ἄτομα, ἅτινα ἀπαρτίζουσι ἕν πληθὺς

Γάλλον, παρατηρήσατε τὰ χαρακτηριστικὰ των, θὰ ἴδῃτε ὅτι θὰ εὑρεθῆτε πρὸ μιᾶς ποικιλίας τοῦ χρώματος τοῦ δέρματός των. τῶν ὀφθαλμῶν των, τοῦ σχήματος τῆς ῥινός των κ.λ.π. κ.λ.π. Οἱ μὲν εἶναι μελαχροῖνοι, ὡς μαύροι, ἄλλοι εἶναι ξανθοὶ καὶ ἠσοδόχροοι ὡς οἱ Σκανδιναβοὶ. Ὁ εἰς χωρὶς νὰ εἶναι Ἑβραῖος ἔχει τὴν κρυτὴν ῥίνα τοῦ Σιμίτου, ὁ ἄλλος τὴν κολοβὴν ῥίνα τῶν μαύρων, ὁ ἄλλος τὴν μικρὰν καὶ εὐσαρκον ῥίνα τῶν Μογγόλων.

Δὲν ὑπάρχει φυλὴ «Γαλλικὴ» ὅπως δὲν ὑπάρχει φυλὴ Γερμανικὴ, Ἰταλικὴ καὶ Ἀμερικανικὴ.

Ἀλλὰ ἂν δὲν δύνανται τις νὰ ὀμιλῇ περὶ μιᾶς φυλῆς Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς κ.λ.π., ὑπάρχει ὅμως Γαλλικὸν, Ἑλληνικὸν κ.λ.π. Ἔθνος, ὑπάρχει εἰς Γαλλικὸς, Ἑλληνικὸς κ.λ.π. λαὸς σχηματισθέντες ἐξ ὄντων, ἅτινα, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ φυλετικὴ των ἀρχὴ, ζῶσιν ἀπὸ κοινοῦ ἀπὸ αἰώνων, ἔχουν τὰ αὐτὰ πεπωμένα, γνωρίζουν τὰς αὐτὰς θλίψεις καὶ τοὺς αὐτοὺς θορίμβους, ἔχουν τὰ αὐτὰ συμφέροντα, τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι, ἐπιδιώκουσι τὸ αὐτὸ ἰδεῶδες. Εἶναι τοῦτο τὸ ὀποῖον ἐνδιαφέρει πρὸ παντός καὶ εἶναι τοῦτο ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἕν τῆ κατατάξει τῶν ἀνθρώπων, τὸ ζήτημα τῆς φυλῆς δὲν παίζει οπουδαῖον ῥόλον ἀφήνον τὰ πρῶτα εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ ἔθνους, εἰς τὴν ἰδέαν τῆς πατρίδος.

